

страх ма е, и срам ма е,—, и грѣх ма е. *Пс. 11—12 р. 156.* **Наберѣ грѣхъ** нагрѣшу: Опрости ми Мандо, Мандалино, Що самъ лзе сажъ тебе грѣхъ набралъ! *ib. 326.* За такъвъ часъ и да ся прѣмѣнишь въ прѣмѣнѣ не ѣ грѣхота. *Р. 66.* Чиняше ми са че ѣ грѣхота да сравниъ тебе съ онѣ... *ib. 117.*

Грехъ* с. м. 16-ая часть аршина, вершокъ: Аршинъ купеческий—8 рулове—16 грехове. *Л. Д. 1872 р. 76.*

Гречиха с. ж. гречиха: Киноа (Quinoa) дава въ едно и сѣщо време и приятни на вкусъ гулии, и семена които приличать на гречиха. *З. 270.*

Грѣшка с. ж. ошибка, погрѣшность, вина: Робенсынъ го попыта, ако съпекасваше нѣкоя грѣшка на тая работа. *РА. 122.* Тѣ са раскаяхъ въ грѣшкы-тѣ си. *Т. 169.* Дѣто учитель-тъ наказва грѣшки, кои-то самъ той прави, отъ тамо не образованіе и отхрана, но развратъ и злочестіе трябва да ся чыка. *Л. Д. 1870 р. 152.* Типографически грѣшки. *ib. 153.* Въ това ся крые голема грѣшка на възпитаніе-то... Грѣхота е да ся даде живо дѣте на такава майка. *ib. 1871 р. 194.* Бисмаркъ упозна своя-та грѣшка. *ib. 1872 р. 204.* Грѣшка-та отъ 11 мин. и 12 сек. направи за 128 години една разлика отъ единъ день. *ib. 1875 р. XIII.*

Грѣшувамъ са м. дл. беру грѣхъ на душу: Мѣлчи, Стоянь, мѣлчи, немуй люто колни, Немуй сѣ грѣшувай! *М. 169.*

Грѣжъ м. дл. ср. знач. свѣчусь, блещу; въ перекр. знач. озаряю: **Погрѣжъ** превосхожу лучами: Грѣй, слѣнце и мѣсечинко. *Д. 5, 1.* Денъ денеска манастиръ ми стоить, Кои греить како врукъо сѣнце Отъ ощо ѣ лено наградено, Отъ ощо е 'убаво написано. *М. 47.* Конь му вее, слѣнце грее, Конь му диха, звезды вдига. *ib. 83.* По пазу'и пакъ що му нареди? Му нареди камни безценети. Дете греить, како 'ясно сѣнце. *ib. 84.* Кога излезе отъ бана Царвено грозѣ 'убаво, Лице ѣ сѣнце грееше Со месечина здружено. *ib. 351.* Наша-та земя мошне ѣ мирна, Две сѣнца греать, две роси росѣтъ, Две лѣбородна. *ib. 371.* Ела ми на нашъ вилетъ. Тамо ѣ лено 'убо'о, Тамо ми греать две сѣнца,—, две месечини. *ib. 657.* Та на си видяхъ Калина, Погрее одъ ясно сѣнце, Посвѣти одъ ясенъ мѣсець. *ib. 130.* Утъ лику ѣ грее ясну сонце! Афъ гради има ясна месечина. *Вб. 32.* По тѣхъ грѣй злато сребро вредъ. *Пс. 11—12 р. 133.* Ази грѣжъ въ тѣмнинѣ-тѣ По земе-та какъ звѣзда. *Сб. 116.* Грѣжше турское полмѣсчіе! *Гн. 77.* Ащомъ сѣмна, и захвана да грѣе небесно-то слѣнце съ свѣтлитъ си зари, оставихъ ся отъ рѣшеніе-то. *Х. II, 71.* Стѣны-тѣ имъ грѣяхъ отъ злато (идѣ стѣны гортѣли золо-